

ROZHODNUTIE

Číslo: 006/31959/2022/PR/SD
Číslo spisu: 1995-2022-BA

V Bratislave dňa 11. 02. 2022

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly č. 0113/2021/K z 26. októbra 2021

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti TMC Servis s.r.o., Alstrova 6061/129, 831 06 Bratislava, IČO: 35 847 981, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly č. 0113/2021/K z 26. októbra 2021 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor kontroly (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „úrad“) vydal dňa 26. októbra 2021 rozhodnutie č. 0113/2021/K, č. sp. xxxx-xxxx-xx, ktorým bola spoločnosti TMC Servis s.r.o., Alstrova 6061/129, 831 06 Bratislava, IČO: 35 847 981 (ďalej len „účastník konania“) uložená pokuta podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) vo výške x xxx,- eur za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ae) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože nepredložila v čase od xx. xxxxxxxx xxxx do xx dní, t. j. do xx. xxxxxxxx xxxx úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku na základe zmien ustanovených vo vyhláske č. 181/2020 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláska úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 24/2013 Z. z., ktorou sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s elektrinou a pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s plynom v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláska č. 181/2020 Z. z.“), čím porušila povinnosť ustanovenú v § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z.
2. Rozhodnutie č. 0113/2021/K z 26. októbra 2021 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené dňa xx. xxxxxxxx xxxx.
3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“)

v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené dňa xx. xxxxxxxx xxxx a zaevidované pod č. xxxxx/xxxx/xx (ďalej len „odvolanie“).

4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa xx. xxxxxxxx xxxx v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Úrad v rámci vlastnej činnosti kontrolou plnenia povinností regulovaných subjektov podľa zákona č. 250/2012 Z. z. zistil, že účastník konania si svoju povinnosť ustanovenú v § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. voči úradu nesplnil.
6. Prvostupňový orgán Oznámením č. xxxxx/xxxx/xx z xx. xxxxxxxxxx xxxx začal správne konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty bude úradom zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania dňa xx. xxxxxxxx xxxx.
7. Prvostupňový orgán Oznámením č. xxxxx/xxxx/xx z xx. xxxxxxxxxx xxxx zároveň účastníkovi konania uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do xxxxxxxx pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
8. Účastník konania sa v určenej lehote k oznámeniu o začatí správneho konania nevyjadril.
9. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a možných následkov porušenia povinností vydal dňa 26. októbra 2021 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške x xxx,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie deliktu uvedeného v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené dňa xx. xxxxxxxx xxxx.

II. Odvolanie účastníka konania

10. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie z xx. xxxxxxxx xxxx, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené xx. xxxxxxxx xxxx. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne.
11. Účastník konania v odvolaní proti rozhodnutiu okrem iného uviedol, že v odôvodnení rozhodnutia sa nenachádza vysvetlenie, aké konkrétne podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, mali byť zmenené. Zámerom zákonodarcu iniciovať zmenu prevádzkového poriadku nebola každá zmena všeobecne záväzných právnych predpisov, ale len taká, ktorou dochádza k podstatnej zmene okolností (podmienok), za ktorých bol prevádzkový poriadok vydaný. Za okolnosť odôvodňujúcu zmenu prevádzkového poriadku pritom celkom nepochybne možno považovať vydanie nového vzorového prevádzkového poriadku úradom, na ktorý sa odvoláva § 15 ods. 6 prvá veta

zákona č. 250/2012 Z. z. Uvedené totiž vyplýva z § 19 ods. 7 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z.“), podľa ktorého prevádzkovateľ distribučnej sústavy alebo prevádzkovateľ distribučnej siete je povinný vypracovať prevádzkový poriadok podľa vzorového prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy alebo vzorového prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej siete vydaného úradom, pričom prevádzkovateľ distribučnej sústavy alebo prevádzkovateľ distribučnej siete zohľadní osobitné podmienky prevádzkovania svojej distribučnej sústavy alebo distribučnej siete.

12. Opačný výklad smerujúci k tomu, aby každá zmena všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorá sa nejakým spôsobom dotýka prevádzkového poriadku prevádzkovateľov distribučných sústav, predstavovala dôvod na zmenu prevádzkového poriadku, by bol príliš formalistický, pričom podľa ustálenej judikatúry: *„nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení príliš formalistický prístup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti... (správny orgán) nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchyliť pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematické súvislosti alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov teda nemožno opomíňať ich účel a zmysel, ktorý nie je vyjadrený len v slovách a vetách tohto zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu“* (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky spis. zn.: ÚS 306/2010, z 08. decembra 2010). Podobne Ústavný súd Slovenskej republiky (PL. ÚS 17/08, z 20. mája 2009) konštatuje: *„Materiálny právny štát sa nezakladá na zdanlivom dodržiavaní práva či na formálnom rešpektovaní jeho obsahu spôsobom, ktorý predstiera súlad právne významných skutočností s právnym poriadkom. Podstata materiálneho právneho štátu spočíva v uvádzaní platného práva do súladu so základnými hodnotami demokraticky usporiadanej spoločnosti a následne v dôslednom uplatňovaní platného práva bez výnimiek založených na účelových dôvodoch.“*
13. Účastník konania má za to, že uvedená judikatúra je relevantná v tomto prípade o to viac z dôvodu, že samotnú formuláciu predmetného ustanovenia „podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený“ nie je možné považovať za dostatočne jednoznačnú a identifikovateľnú. Pri hodnotení správnych deliktov je žiaduce brať do úvahy aj materiálnu nebezpečnosť konania, aby príliš formalistická aplikácia nebola nespravodlivá a neprimeraná. Rozhodnutím, práve z dôvodu prílišného formalizmu pri interpretácii právneho predpisu, došlo k porušeniu základných práv účastníka konania. Interpretácia právneho predpisu zo strany správneho orgánu vybočuje z ústavných medzí a opomína skutočný účel relevantnej právnej normy. V rozhodnutí sa nenachádza výpočet podmienok vyplývajúcich zo zmien právneho predpisu, ktoré odôvodňujú zmenu prevádzkového poriadku.
14. Legitimita každého rozhodnutia vydaného v rámci správneho konania alebo v konaní pred súdom sa pritom primárne prejavuje v jeho presvedčivom a dostatočnom odôvodnení, prostredníctvom ktorého sa deklarujú základné demokratické princípy každého právneho štátu. Iba rozhodnutie, ktoré je dostatočne racionálne a presvedčivo príslušným orgánom odôvodnené, môže v účastníkoch konania vyvolávať morálnu potrebu jeho rešpektovania a dodržiavania a príslušný orgán iba na podklade takéhoto rozhodnutia môže vynucovať na účastníkoch konania jeho plnenie. Pokiaľ v rozhodnutí absentuje dostatočné odôvodnenie, ide o rozhodnutie, ktoré je nelegitímne, t. j. ktoré je prijaté bez akejkoľvek opory v právnych predpisoch a ako také je neobhájiteľné.
15. Odôvodnenie rozhodnutia vykazuje viaceré nedostatky, v dôsledku ktorých je daný zákonný dôvod pre jeho zrušenie. Účastník konania poukázal na nekonzistentnosť a vnútornú

rozporuplnosť rozhodnutia (napr. správny orgán prihliada na možné následky porušenia povinnosti, žiaden relevantný následok sa však v rozhodnutí neuvádza). Adekvátne odôvodnenie je pritom povinnou náležitosťou každého rozhodnutia. Správny orgán v ňom musí uviesť nielen hodnotenie dôkazov, ktoré v konaní vykonal, ale musí v ňom reagovať aj na pripomienky účastníkov. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť tiež dostatočne presvedčivé a musí obsahovať právne posúdenie veci, to znamená, že musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovvej časti vychádzal a z ktorého vyvodzuje svoje právne závery, ktoré v ňom samozrejme musia byť tiež riadne prezentované (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Sžf 9/2009 z 29. septembra 2010).

16. Právna prax k danej problematike zaujala tiež jednoznačné stanovisko a síce, že v odôvodnení akýchkoľvek rozhodnutí musí príslušný orgán ozrejmiť svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, skutkové zistenia a vyvedené právne závery takým spôsobom, aby výsledok rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený, a aby účastník konania nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú. Rozhodnutie však žiadnu z vyššie uvedených požiadaviek i s odkazom na strohosť a vágnosť jeho odôvodnenia nespĺňa, čo je jeho zrejmy nedostatok a dôsledkom je nepreskúmateľnosť rozhodnutia.
17. Úrad postupoval v konaní príliš mechanicky, keď po zmene všeobecne záväzného právneho predpisu bez bližšej špecifikácie konštatoval povinnosť predložiť návrh na zmenu prevádzkového poriadku na báze akejsi objektívnej zodpovednosti. Takýto postup nemožno považovať za súladný ani so zásadou materiálnej pravdy vyplývajúcej z § 3 ods. 5 správneho poriadku. Výsledný výklad zákona zo strany úradu je preto príliš extenzívny, pričom ako vyplýva z ustálenej judikatúry „...*extenzívny výklad právnych noriem možno uplatniť len celkom výnimočne, a to vtedy, ak možno všetky argumenty proti jeho použitiu presvedčivo vyvrátiť*“ (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky spis. zn. PL. ÚS. 9/04 z 23. júna 2005).
18. Účastník konania sa nestotožňuje s názorom úradu, že v predmetnom prípade ide o správny delikt a uvádza, že rozhodnutie nie je možné považovať za zákonné ani z dôvodu rozporu so zásadami správneho trestania a ukladania pokút správnymi orgánmi ako takého. Účastník konania poukázal na znenie ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Ukladanie trestov je v demokratickom právnom štáte založené na dvoch základných princípoch, a to princípe zákonnosti trestu a princípe individualizácie trestu. Medzi hľadiská individualizácie trestu môžeme zaradiť najmä závažnosť správneho deliktu, význam chráneného záujmu, ktorý bol správnym deliktom dotknutý, spôsob spáchania správneho deliktu, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol spáchaný. Pri posudzovaní konkrétnej závažnosti správneho deliktu nie je hlavným kritériom skutková podstata deliktu, ale predovšetkým intenzita skutkových okolností, s akou došlo k porušeniu právom chránených hodnôt a záujmov v konkrétnom prípade (rozsudok Nejvyššieho správneho soudu z 30. septembra 2010, č. k. 7 As 71/2010 — 97).
19. Z ustálenej judikatúry súdov vyplýva záver, že správny orgán sa pri ukladaní trestu musí výslovne zaoberať všetkými kritériami, ktoré zákon stanovuje pre stanovovanie výšky trestu (sankcie). V prípade, že niektoré z kritérií stanovených zákonom nie je pre posúdenie veci relevantné, má správny orgán povinnosť sa s takým kritériom vysporiadať a odôvodniť jeho neopodstatnenosť (rozsudok Nejvyššieho správneho soudu z 27. septembra 2007, č. k. 8 As 17/2006 - 78).

20. Účastník konania uviedol, že v odôvodnení rozhodnutia sa ani jedno z kritérií uvedených v citovanom ustanovení relevantne neuvádza, napriek tomu, že úrad predmetné ustanovenie v rozhodnutí zmieňuje. Účastník konania ďalej uviedol, že úrad síce v rozhodnutí konštatuje, že prihliadol na skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania, ani jednu z týchto poľahčujúcich okolností však neuvádza. Účastník konania má za to, že takéto zhodnotenie neobstojí, keďže nedefinuje vyčerpávajúcim spôsobom existenciu a odôvodnenie prihliadania na tie-ktoré poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Úrad rovnako v odôvodnení rozhodnutia neuvádza v dôsledku čoho v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy považuje uloženie pokuty za primeranú. Rozhodnutie sa obmedzuje len na konštatovanie, že sankcia je primeraná, a to vzhľadom na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia. Uvedené zdôvodnenie však možno považovať len za generalizované tvrdenie.
21. Úrad v rozhodnutí pri zdôvodnení, prečo neuložil pokutu na minimálnej hranici sadzby, konštatuje, že vzal do úvahy skutočnosti, a to že regulovaný subjekt je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, a že podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu. Uvedené skutočnosti nepredstavujú priťažujúce okolnosti v zmysle zásad správneho trestania. Zákonná povinnosť, v tomto prípade ustanoviť zodpovedného zástupcu, nemôže predstavovať priťažujúcu okolnosť v správnom konaní vzhľadom na to, že táto povinnosť sa vzťahuje na všetky subjekty podnikajúce v energetike, pričom priťažujúce okolnosti by mali byť posudzované len vo vzťahu k individuálnym skutočnostiam toho-ktorého účastníka konania. Rovnako tak nemožno prihliadať na povinnosť plniť si povinnosti, ktoré vyplývajú z právnej úpravy ako na priťažujúcu okolnosť, keďže porušenie povinnosti je samotné ako také základným znakom správneho deliktu (analogicky § 38 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“)).
22. Za jednu z kľúčových väd odôvodnenia rozhodnutia, ktoré ho robí samo a sebe nepreskúmateľným, je chýbajúce vysporiadanie sa so zákonnými kritériami, ktoré musia byť predmetom preskúmania pred tým, než správny orgán dospeje k rozhodnutiu o pokute a jej výške, a to najmä s možnými následkami prípadného porušenia uložených povinností. Záver rozhodnutia o primeranosti pokuty tak nemožno vysloviť, pretože nie je podložený hodnotením všetkých zákonných znakov významných pre uloženie pokuty a popis skutkového stavu, akokoľvek by bol významný, sám o sebe nemôže odôvodniť samotnú výšku pokuty. V rozhodnutí absentuje akýkoľvek objektívny proces identifikácie spôsobených následkov. Jedinou zmienkou o následkoch je konštatovanie, že porušenie povinnosti „negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z.“. Nie je zrejmé, akým spôsobom môže porušenie povinnosti účastníkov trhu s elektrinou negatívne ovplyvňovať výkon pôsobnosti úradu, ide opäť o časť odôvodnenia rozhodnutia, ktorá zakladá jeho nepreskúmateľnosť. Správny orgán v rozhodnutí síce niekoľkokrát spomína ochranu odberateľov ako slabšej strany vo vzťahoch s regulovanými subjektami, nie je však odôvodnené, ako do týchto vzťahov malo zasiahnuť namietané porušenie povinnosti.
23. Vo vzťahu k predmetnému správne deliktu je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že ide len o povinnosť administratívnu, poriadkovú a jej porušenie nemalo za následok žiadnu ujmu ani škodlivé následky užívateľov distribučnej sústavy, a to ani odberateľov. Úrad síce v rozhodnutí konštatuje, že závažnosť zvyšuje skutočnosť, že aktuálne platné a účinné pravidlá trhu neboli zapracované do prevádzkového poriadku, pričom prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy je záväzný pre prevádzkovateľa distribučnej sústavy aj pre všetkých účastníkov trhu s elektrinou. V tejto súvislosti však účastník konania poukázal

na to, že samotná vyhláška o pravidlách trhu s elektrinou je tiež záväzná pre účastníkov trhu s elektrinou a prevádzkový poriadok nemá vyššiu právnu silu ako všeobecne záväzné právne predpisy.

24. Ani doterajšia správna prax úradu nie je v súlade s ukladaním pokuty za porušenie predmetného ustanovenia zákona č. 250/2012 Z. z. Nie je známe, že by zo strany úradu bola vôbec v predchádzajúcich rokoch (s výnimkou súčasnej situácie) uložená pokuta za nepredloženie návrhu na zmenu prevádzkového poriadku v dôsledku zmeny podmienok alebo všeobecne záväzných právnych predpisov. Takéto konanie správneho orgánu je v priamom rozpore so zásadou legitímneho očakávania. Účastník konania má za to, že konanie úradu je nielen porušením zásady legitímnych očakávaní, ale tiež v rozpore so zásadou materiálnej rovnosti, ako je definovaná v § 3 ods. 5 správneho poriadku, podľa ktorého *„správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.“* Účastník konania zároveň poukázal na časť 1. ods. III Odporúčania Výboru ministrov (2007) 7, v ktorom sa uvádza, že správne orgány majú konať tak, aby bola zachovaná zásada rovnosti, a to tak, aby v prípade osôb, ktorých situácia je rovnaká, rozhodovali rovnako. Akýkoľvek odklon od tejto zásady musí byť determinovaný objektívnymi okolnosťami. Precedenčná zásada slúži ako prostriedok ochrany pred svojvôľou správneho orgánu, pred neprimeraným a nezákonným uplatňovaním správnej úvahy (diskrečnej právomoci správneho orgánu).
25. Rozhodnutie sa odkláňa od bežnej rozhodovacej praxe, čo narúša rovnosť všetkých subjektov pred zákonom, ako aj samotným úradom. Možno preto zhrnúť, že keďže doposiaľ rozhodoval úrad určitým spôsobom (neukladal pokuty za porušenie povinnosti podať návrh na zmenu prevádzkového poriadku v prípade zmeny právnych predpisov), je v rozpore so zásadou legitímnych očakávaní a tým aj v rozpore s precedenčnou zásadou, keď neskôr v prípade účastníka konania úrad rozhodol diametrálne odlišne. Rozhodnutie nespĺňa základné zákonné náležitosti vyžadujúce sa pre jeho preskúmateľnosť, a to najmä čo do časti zistenia a posúdenia závažnosti porušenia predpisov, jeho následkov. Účastník konania má tiež za to, že správny orgán môže v takýchto prípadoch uložiť pokutu aj pod dolnú hranicu sadzby vyplývajúcej zo zákona, prípadne úplne upustiť od uloženia sankcie. Takáto možnosť totiž vyplýva jednak z § 39 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. (mimoriadne zníženie trestu): *„Ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom“*; a tiež z ustanovenia § 40 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. (upustenie od potrestania). Zásady ukladania trestov v trestnom práve majú pritom široké využitie aj pri ukladaní sankcií za administratívnoprávne delikty, čo potvrdzuje aj ustálená judikatúra slovenských súdov: *„Aj v správnom trestaní je nutné rešpektovať základné princípy trestania, medzi ktoré patrí aj princíp zákonnosti (legality), ktorá je spojená s uplatnením zásady nullum crimen sine lege (žiadny trestný čin bez zákona), nulla poena sine lege (žiadny trest bez zákona), z ktorej taktiež vyplýva neprípustnosť analógie v neprospech páchatel'a. Tento princíp je zakotvený aj v čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky, pričom táto ústavná ochrana sa týka nielen trestného konania, ale je potrebné ju aplikovať aj v konaní o správnych deliktoch. Podmienky trestnej (aj deliktúálnej) zodpovednosti a ukladania sankcií sa nesmú rozširovať prostredníctvom analógie a páchatel'a možno postihnúť len trestom, ktorý výslovne ustanovuje zákon“* (rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/15/2011, 3Sžf/112-173/2011, 3Sžf/22/2011 a 3Sžf/44-111/2011).

26. Účastník konania žiada odvolací orgán, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a správne konanie o uložení pokuty zastavil, a to v celom rozsahu.

III. Druhostupňové konanie

27. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
28. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
29. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
30. Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnenému orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
31. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
32. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
33. Podľa § 47 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu.*
34. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
35. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
36. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne

záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 250/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.

37. Odvolací orgán z administratívneho spisu zistil, že prvostupňový orgán Oznámením č. xxxxx/xxxx/xx z xx. xxxxxxxx xxxx začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
38. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza povolenie č. xxxxx xxxx – x. zmena vydané účastníkovi konania na predmet podnikania: elektroenergetika, rozsah podnikania: distribúcia elektriny, dodávka elektriny a výpis z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I účastníka konania.
39. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza odvolaním napadnuté rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán účastníkovi konania uložil pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného v tomto rozhodnutí.
40. Napokon administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje samotné odvolanie účastníka konania, postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu z xx. xxxxxxxx xxxx, ako aj upovedomenie prvostupňového orgánu z xx. xxxxxxxx xxxx o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
41. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie č. xxxxx/xxxx/xx zo xx. xxxxxxxx xxxx, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu jeho zistenia a navrhovať jeho doplnenie v stanovenej lehote xxxxx dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky, za dodržania opatrení prijatých pred vznikom a šírením ochorenia COVID – 19. Výzva odvolacieho orgánu na vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia bola účastníkovi konania doručená dňa xx. xxxxxxxx xxxx.
42. Účastník konania sa pred vydaním rozhodnutia o podanom odvolaní odvolaciemu orgánu nevyjadril ani neuplatnil svoje právo nahliadnuť do spisu pred vydaním rozhodnutia v odvolacom konaní.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

43. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
44. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to,

že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.

45. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správnym poriadkom.
46. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
47. Podľa § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. *prevádzkovateľ sústavy, organizátor krátkodobého trhu s elektrinou, prevádzkovateľ siete alebo prevádzkovateľ zásobníka je povinný predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku do 60 dní odo dňa, kedy sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov.*
48. Podľa § 36 ods. 1 písm. ae) zákona č. 250/2012 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nezpracuje pravidlá trhu do prevádzkového poriadku alebo prevádzkový poriadok nepredloží na schválenie úradu podľa § 15 ods. 6 alebo § 45 ods. 4 a 5.*
49. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až x), y), aa), ac), ae) až ai) a ak).*
50. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
51. Prvostupňový orgán rozhodnutím uložil účastníkovi konania pokutu vo výške x xxx,- eur za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods.1 písm. ae) zákona č. 250/2012 Z. z. tým, že porušil povinnosť podľa § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z.
52. Kontrolou plnenia povinnosti podľa § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. úradom bolo zistené, že účastník konania nepredložil v čase od xx. xxxxxxxxxx xxxx do xx dní, t. j. do xx. xxxxxxxx xxxx úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku na základe zmien ustanovených vo vyhláske č. 181/2020 Z. z.
53. Pretože dňa 01. septembra 2020 nadobudla účinnosť vyhláska č. 181/2020 Z. z., došlo k rozsiahlej zmene právnej úpravy v obsahu pravidiel trhu v oblasti vnútorného trhu s elektrinou, ktorá sa okrem iného týkala údajov poskytovaných výrobcami elektriny, postupu pri zmene dodávateľa elektriny a zmeny bilančnej skupiny, zisťovania spotreby alebo dodávky elektriny pre odberné alebo odovzdávacie miesto pri zmene dodávateľa elektriny alebo pri zmene bilančnej skupiny. Z uvedených skutočností vyplýva, že účastník konania bol povinný zapracovať pravidlá trhu do svojho prevádzkového poriadku a predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku odo dňa, kedy nastali zmeny

vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov, t. j. od xx. xxxxxxxxxx xxxx v lehote najneskôr do xx. xxxxxxxxxx xxxx.

54. Legislatívny proces novelizácie vyhlášky č. 24/2013 Z. z., ktorou sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s elektrinou a pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s plynom v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 24/2013 Z. z.“) bol vopred riadne oznámený prostredníctvom webového sídla úradu a aj portálu www.slov-lex.sk, kde prebiehalo medzirezortné pripomienkové konanie k samotnej novele vyhlášky za účasti verejnosti, ktorá dávala k návrhom zmien pripomienky. Niet pochyb o tom, že príslušné regulované subjekty mali objektívnu možnosť mať k dispozícii všetky relevantné informácie k zmenám vo vyhláške č. 24/2013 Z. z., pričom o existencii prebiehajúceho legislatívneho konania informoval aj úrad na svojom webovom sídle. Zároveň bola vyhláška č. 181/2020 Z. z. riadne publikovaná a vyhlásená na portáli www.slov-lex.sk už 2 mesiace pred jej účinnosťou, konkrétne 01. júla 2020. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je nepochybné, že účastník konania sa mohol v dostatočnom časovom predstihu oboznámiť so zmenami v príslušnej legislatíve.
55. Odvolací orgán sa nestotožňuje s argumentom účastníka konania uvedeným v odvolaní, že v odôvodnení rozhodnutia sa nenachádza vysvetlenie, aké konkrétne podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, mali byť zmenené, pretože prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že účinnosťou vyhlášky č. 181/2020 Z. z. došlo k rozsiahlej zmene právnej úpravy v obsahu pravidiel trhu v oblasti vnútorného trhu s elektrinou, ktorá sa okrem iného týkala údajov poskytovaných výrobcom elektriny, postupu pri zmene dodávateľa elektriny a zmeny bilančnej skupiny, zisťovania spotreby alebo dodávky elektriny pre odberné alebo odovzdávacie miesto pri zmene dodávateľa elektriny alebo pri zmene bilančnej skupiny. Odvolací orgán ďalej uvádza, že z uvedeného je zrejmé, že zmeny v obsahu pravidiel trhu v oblasti vnútorného trhu s elektrinou, ktoré boli deklarované vyhláškou č. 181/2020 Z. z., sa týkali aj účastníka konania, ktorý je prevádzkovateľom distribučnej sústavy, pretože novelizáciou vyhlášky č. 181/2020 Z. z. došlo k zmene právnej úpravy v obsahu pravidiel trhu v oblasti vnútorného trhu s elektrinou, pričom napríklad postup pri zmene dodávateľa elektriny a zmeny bilančnej skupiny, zisťovania spotreby alebo dodávky elektriny pre odberné alebo odovzdávacie miesto pri zmene dodávateľa elektriny alebo pri zmene bilančnej skupiny, sa týkajú každého jedného prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Odvolací orgán dodáva, že pokiaľ prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že sa zmeny týkali okrem iného postupu pri zmene dodávateľa elektriny a zmeny bilančnej skupiny, tak ide o konkrétnu zmenu postupu (postup pri zmene dodávateľa elektriny a zmeny bilančnej skupiny je len jeden), ktorá bola deklarovaná vyhláškou č. 181/2020 Z. z. Odvolací orgán zároveň dodáva, že účastník konania má byť odborne spôsobilá osoba, ktorá je povinná vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou, a ktorá je povinná sledovať zmeny v právnej úprave regulácie sieťových odvetví. Úrad prostredníctvom rozhodnutí o uložení pokuty neposkytuje účastníkovi konania výklad právnych noriem. Na základe uvedeného odvolací orgán ďalej uvádza, že sa zároveň nestotožňuje s argumentom účastníka konania, že zámerom zákonodarcu iniciovať zmenu prevádzkového poriadku nebola každá zmena všeobecne záväzných právnych predpisov, ale len taká, ktorou dochádza k podstatnej zmene okolností (podmienok), za ktorých bol prevádzkový poriadok vydaný. Odvolací orgán má za to, že predmetnou novelizáciou vyhlášky č. 24/2013 Z. z. došlo k takej rozsiahlej zmene právnej úpravy v obsahu pravidiel vnútorného trhu s elektrinou, že predloženie návrhu na zmenu prevádzkového poriadku bolo nevyhnutné pre existenciu fungujúceho prostredia v oblasti regulácie elektroenergetiky. Odvolací orgán zdôrazňuje, že v zmysle § 15 ods. 2 písm. e) zákona č. 251/2012 Z. z. účastníkom trhu je aj odberateľ elektriny, pričom odberatelia

elektriny nemali možnosť záväzne sa riadiť a postupovať v súlade s aktuálnymi pravidlami trhu, pretože tieto neboli zapracované do prevádzkového poriadku účastníka konania. Odberateľ elektriny je laik, ktorý nie je povinný sledovať zmeny platnej právnej úpravy sieťových odvetví a rovnako tak nemusí rozumieť odbornej terminológii v elektroenergetike. Prevádzkové poriadky sú záväzným dokumentom pre účastníkov trhu s elektrinou, podporujúcim transparentnosť a účinnosť trhu s elektrinou, v ktorých prevádzkovatelia sústav zapracovali pravidlá trhu s elektrinou na vlastné prevádzkové podmienky.

56. Odvolací orgán k argumentu účastníka konania, že za okolnosť odôvodňujúcu zmenu prevádzkového poriadku možno považovať vydanie nového vzorového prevádzkového poriadku úradom, na ktorú sa odvoláva § 15 ods. 6 prvá veta zákona č. 250/2012 Z. z., pričom uvedené vyplýva z § 19 ods. 7 zákona č. 251/2012 Z. z., uvádza nasledovné.
57. Podľa § 15 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z. z. *prevádzkovateľ sústavy, organizátor krátkodobého trhu s elektrinou, prevádzkovateľ siete alebo prevádzkovateľ zásobníka je povinný prvýkrát predložiť úradu návrh prevádzkového poriadku, vypracovaný v súlade so vzorovým prevádzkovým poriadkom pri distribúcii elektriny a distribúcii plynu, a so zapracovanými pravidlami trhu, na schválenie do 15 dní od doručenia povolenia. Prevádzkovateľ sústavy, organizátor krátkodobého trhu s elektrinou, prevádzkovateľ siete alebo prevádzkovateľ zásobníka je povinný predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku do 60 dní odo dňa, kedy sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov.*
58. Podľa § 19 ods. 7 zákona č. 251/2012 Z. z. *prevádzkovateľ sústavy a prevádzkovateľ siete je povinný určiť obchodné podmienky na prístup, pripojenie a prevádzkovanie sústavy a siete. Rozsah obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou prevádzkového poriadku prevádzkovateľa sústavy alebo prevádzkovateľa siete, ustanovia pravidlá trhu. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy alebo prevádzkovateľ distribučnej siete je povinný vypracovať prevádzkový poriadok podľa vzorového prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy alebo vzorového prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej siete vydaného úradom, pričom prevádzkovateľ distribučnej sústavy alebo prevádzkovateľ distribučnej siete zohľadní osobitné podmienky prevádzkovania svojej distribučnej sústavy alebo distribučnej siete.*
59. Opierajúc sa o gramatický, jazykový a logický výklad ustanovenia § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. nie je možné konštatovať, že predmetné ustanovenie sa odvoláva na vydanie nového vzorového prevádzkového poriadku úradom, ktorý by zakaždým obsahoval všetky právnymi predpismi deklarované zmeny. Taktiež by bolo nesprávne tvrdenie, že jediným dôvodom vzniku povinnosti pre regulovaný subjekt predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku je vydanie nového vzorového prevádzkového poriadku úradom.
60. Jazykový (alebo gramatický) výklad je jeden z druhov výkladu podľa metód výkladu, ktorého predmetom je zisťovanie zmyslu, obsahu a rozsahu v normatívnom texte použitých slov a nimi utváraných viet za účelom ich pochopenia a správneho a jednotného používania. Je možné bez akýchkoľvek pochybností uviesť, že z ustanovenia § 15 ods. 6 prvá veta zákona č. 250/2012 Z. z. vyplýva povinnosť pre regulovaný subjekt predložiť úradu návrh prevádzkového poriadku, vypracovaný v súlade so vzorovým prevádzkovým poriadkom, do 15 dní od doručenia povolenia, avšak z ustanovenia § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. vyplýva, že predloženie návrhu na zmenu prevádzkového poriadku sa viaže na zmenu podmienok, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov, t. j. regulovaný subjekt je povinný predložiť návrh na zmenu prevádzkového

poriadku, ak sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený. Zmenu podmienok nie je možné výlučne spájať, resp. viazať len na vydanie nového vzorového prevádzkového poriadku úradom.

61. Vo vzťahu k ustanoveniu § 19 ods. 7 zákona č. 251/2012 Z. z. je potrebné uviesť, že okrem iného prevádzkovateľa distribučných sietí a sústav sú povinní vypracovať prevádzkový poriadok podľa vzorového prevádzkového poriadku, ktorý vydáva a zverejňuje na svojom webovom sídle úrad. Predmetné ustanovenie súvisí s ustanovením § 45 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého *úrad vypracuje do 31. marca 2013 vzorový prevádzkový poriadok prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy, vzorový prevádzkový poriadok prevádzkovateľa miestnej distribučnej sústavy a vzorový prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej siete. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy a prevádzkovateľ distribučnej siete zapracujú osobitné podmienky prevádzkovania svojej distribučnej sústavy alebo distribučnej siete do vzorového prevádzkového poriadku a predložia ho na schválenie úradu najneskôr do 31. mája 2013.* Ustanovenie § 45 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. však nie je platné univerzálne do budúcnosti, ale bolo záväzné v čase prijatia zákona č. 250/2012 Z. z. v roku 2012 a následne so zapracovaním zmien do vzorového prevádzkového poriadku najneskôr do 31. mája 2013. V prípade, že úrad vypracuje nový vzorový prevádzkový poriadok, prevádzkovatelia distribučných sústav budú povinní v zmysle § 19 ods. 7 zákona č. 251/2012 Z. z. vypracovať nový prevádzkový poriadok podľa vzorového prevádzkového poriadku, ktorý úrad vydá a zverejní na svojom webovom sídle, pričom zohľadnia osobitné podmienky prevádzkovania svojej distribučnej sústavy.
62. Odvolací orgán teda zdôrazňuje, že predloženie prevádzkového poriadku v zmysle § 15 ods. 6 prvej vety zákona č. 250/2012 Z. z. sa týka regulovaného subjektu, ktorý prvýkrát predkladá úradu návrh prevádzkového poriadku na schválenie v lehote do 15 dní od doručenia povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti. Predloženie prevádzkového poriadku v zmysle § 19 ods. 7 zákona č. 251/2012 Z. z. sa týka regulovaného subjektu, ktorý je povinný vypracovať prevádzkový poriadok podľa vzorového prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy vydaného úradom, teda v prípade, že úrad pristúpi k vydaniu nového vzorového prevádzkového poriadku. Napokon predloženie prevádzkového poriadku v zmysle § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. sa týka regulovaného subjektu, ktorý je povinný predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku do 60 dní odo dňa, kedy sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov, čo bolo aj v prípade novelizácie vyhlášky č. 24/2013 Z. z.
63. K argumentu účastníka konania, že formuláciu ustanovenia § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. nie je možné považovať za dostatočne jednoznačnú a identifikovateľnú, odvolací orgán uvádza, že z predmetného ustanovenia je zrejماً povinnosť regulovaného subjektu predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku do 60 dní odo dňa, kedy sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov. A teda, pokiaľ dôjde k zmene podmienok, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, pričom tieto môžu vyplývať zo zmeny všeobecne záväzných právnych predpisov, je regulovaný subjekt povinný predložiť na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku. Pretože novelovou vyhlášky č. 24/2013 Z. z. došlo k zmenám, na základe ktorých nebolo možné považovať prevádzkový poriadok účastníka konania za aktuálny a v súlade s právnou úpravou, je jednoznačné, že účastník konania bol povinný predložiť na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku.

64. Odvolací orgán k argumentu účastníka konania, že pri hodnotení správnych deliktov je žiaduce brať do úvahy aj materiálnu nebezpečnosť konania, aby príliš formalistická aplikácia nebola nespravodlivá a neprimeraná, uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkových podstat správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Účastník konania sa tým, že porušil povinnosť podľa § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z., dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ae) zákona č. 250/2012 Z. z.
65. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.
66. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedeným takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámery skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.
67. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil, a teda že nepredložil v čase od xx. xxxxxxxx xxxx do xx dní, t. j. do xx. xxxxxxxx xxxx úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku na základe zmien ustanovených vo vyhláske č. 181/2020 Z. z., čím porušil povinnosť ustanovenú v § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. a dopustil sa správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ae) zákona č. 250/2012 Z. z.

68. Odvolací orgán ďalej k skutočnostiam uvedeným v odvolaní uvádza, že pre uloženie pokuty za spáchanie deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia.
69. Odvolací orgán dodáva, že v prípade zákona č. 250/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania páchatel'a. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správneho deliktu dopustil konaním, ktorého spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č. 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť.
70. K argumentu účastníka konania, že interpretácia právneho predpisu zo strany správneho orgánu vybočuje z ústavných medzí a opomína skutočný účel relevantnej právnej normy, odvolací orgán opakovane uvádza, že novelizáciu vyhlášky č. 24/2013 Z. z. došlo k takej rozsiahlej zmene právnej úpravy v obsahu pravidiel vnútorného trhu s elektrinou, že predloženie návrhu na zmenu prevádzkového poriadku bolo nevyhnutné pre existenciu fungujúceho prostredia v oblasti regulácie elektroenergetiky. Odvolací orgán dodáva, že rozhodnutie úradu, ktorým sa schvaľuje resp. mení prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy je pre účastníkov trhov záväzný, a to *de iure* aj *de facto*. Jeho záväznosť totiž sleduje a potvrdzuje naplnenie zásady nediskriminácie a transparentnosti zo strany prevádzkovateľov, ktorí sú prevádzkovými poriadkami viazaní a musia ich dodržiavať. Naopak, ich odberatelia sú nimi viazaní z toho hľadiska, že nemôžu požadovať osobitný prístup alebo zvýhodnenie od prevádzkovateľov v porovnaní s inými odberateľmi. Dodržiavanie ustanovených pravidiel v rámci sieťových odvetví má esenciálny význam z viacerých hľadísk a prípadné nerešpektovanie a odchýľovanie sa od jednotných pravidiel by ohrozovalo riadne fungovanie trhov a technickej infraštruktúry. Povinnosť relevantných subjektov dodržiavať prevádzkové poriadky, korelujúca s povinnosťou účastníkov trhu ich strpieť a akceptovať, vyplýva z platnej právnej úpravy regulácie sieťových odvetví.
71. Ďalej odvolací orgán odkazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 01. júna 2016, I. ÚS 348/2016, podľa ktorého „*k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v takom prípade, kedy sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávnosti výkladu, resp. na jeho doplnenie*

či upresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy, postavené na roveň gramatickému výkladu, v tomto prípade systematický a teleologický výklad, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný konektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy...“.

72. Opierajúc sa o uvedenú judikatúru možno uviesť, že účelom ustanovenia § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. je riadne plnenie povinnosti prevádzkovateľov sústavy, organizátorov krátkodobého trhu s elektrinou, prevádzkovateľov siete alebo prevádzkovateľov zásobníka predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku do 60 dní odo dňa, kedy sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov. Inak povedané, účelom ustanovenia § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. je okrem iného aj možnosť odberateľov elektriny záväzne sa riadiť a postupovať v súlade s aktuálnym a zákonným znením prevádzkového poriadku.
73. Odvolací orgán k tvrdeniam účastníka konania, že odôvodnenie vykazuje viaceré nedostatky a povinnou náležitosťou odôvodnenia je právne posúdenie veci, uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej ako i právnej stránky rozhodnutia. Vychádzajúc z podkladov, ktoré sa nachádzajú v spise č. xxxx-xxxx-xx skutkový stav možno podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z., a teda je skutkový stav tým prípadom, v ktorom možno bez akýchkoľvek pochybností právnu normu aplikovať. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia. Relevantnými a rozhodujúcimi v predmetnej veci sú nasledovné skutočnosti. Dňa 01. septembra 2020 nadobudla účinnosť vyhláška č. 181/2020 Z. z., v dôsledku ktorej došlo k rozsiahlej zmene právnej úpravy v obsahu pravidiel trhu v oblasti vnútorného trhu s elektrinou (v odôvodnení rozhodnutia sú bližšie definované konkrétne oblasti, v rámci ktorých k zmenám došlo). Ďalej nekonaním, t. j. tým, že účastník konania nepredložil návrh na schválenie prevádzkového poriadku v lehote ustanovenej zákonom, nastala situácia, kedy aktuálne platné a účinné pravidlá trhu neboli zapracované do prevádzkového poriadku, pričom prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy je záväzný pre prevádzkovateľa distribučnej sústavy a zároveň aj pre všetkých účastníkov trhu s elektrinou. V neposlednom rade predpoklad resp. prezumpcia odbornej spôsobilosti účastníka konania vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 7 ods. 2 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. podmienkou na vydanie povolenia právnickej osobe je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné pôsobenie spoločnosti (s poukazom na zásadu *ignorantia legis (iuris) neminem excusat*, teda neznalosť alebo neúplná znalosť všeobecne záväzných právnych predpisov neospravedlňuje).
74. Odvolací orgán ďalej poukazuje na skutočnosť, že účastník konania v odvolaní uvádza nepravdivé tvrdenia. Účastník konania okrem iného uviedol, že správny orgán v rozhodnutí konštatuje, že prihliada na možné následky porušenia povinností, žiaden relevantný následok sa však v rozhodnutí neuvádza. Odvolací orgán k uvedenému uvádza, že prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. zo strany účastníka konania negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z., pričom jednou z najdôležitejších úloh úradu v rámci regulácie sieťových odvetví je ochrana odberateľov, ktorí vystupujú v zmluvných vzťahoch s regulovanými subjektami ako slabšia strana. Preto je výkon dohľadu nad znením prevádzkových poriadkov esenciálnou činnosťou

úradu nevyhnutnou k dosiahnutiu ochrany konečných odberateľov. Prevádzkové poriadky, ktoré sú záväzné pre všetkých účastníkov trhu s elektrinou a účastníkov trhu s plynom, musia byť v súlade s platnou právnou úpravou, a to v celom ich rozsahu. Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že závažnosť konania účastníka konania zvyšuje aj samotná skutočnosť, že nekonaním účastníka konania nastala situácia, kedy aktuálne platné a účinné pravidlá trhu neboli zapracované do prevádzkového poriadku, pričom prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy je záväzný pre prevádzkovateľa distribučnej sústavy a zároveň aj pre všetkých účastníkov trhu s elektrinou.

75. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
76. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
77. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Navyiac, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadáskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).
78. K argumentu účastníka konania, že považuje rozhodnutie aj vzhľadom na strohosť a vágnosť jeho odôvodnenia za nepreskúmateľné, a že sa domnieva, že úrad postupoval v konaní príliš mechanicky, keď po zmene všeobecne záväzného právneho predpisu konštatoval povinnosť účastníka konania predložiť návrh na zmenu prevádzkového poriadku na báze akejsi

objektívnej zodpovednosti, odvolací orgán uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaného správneho deliktu. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.

79. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania, a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z.
80. Účastník konania v odvolaní uviedol, že ak by išlo o správny delikt, s čím sa nestotožňuje, rozhodnutie nie je možné považovať za zákonné ani z dôvodu rozporu so zásadami správneho trestania a ukladania pokút správnymi orgánmi ako takého. Účastník konania ďalej uviedol, že zhodnotenie správneho orgánu neobstojí, keďže nedefinuje vyčerpávajúcim spôsobom existenciu skutočností svedčiacich v prospech aj v neprospech účastníka konania a odôvodnenie prihliadania na tie-ktoré poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.
81. K uvedenému odvolací orgán poukazuje na ustanovenie § 36 ods. 1 písm. ae) zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa správneho deliktu dopustí regulovaný subjekt, ak nezpracuje pravidlá trhu do prevádzkového poriadku alebo prevádzkový poriadok nepredloží na schválenie úradu podľa § 15 ods. 6 alebo § 45 ods. 4 a 5. Zo skutkového stavu, ktorý je riadne preukázaný podkladmi nachádzajúcimi sa v spise č. xxxx-xxxx-xx jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti podľa § 15 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z. z., pretože od xx. xxxxxxxxxx xxxx do xx. xxxxxxxx xxxx úradu nebol doručený návrh na zmenu prevádzkového poriadku a účastník konania v priebehu správneho konania nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by vyššie uvedenú skutočnosť legitímne vyvrátil.
82. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
83. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, je obligatónnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správne mu orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva,

prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).

84. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
85. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne a i vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.
86. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. Prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá a je povinný sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch. Prvostupňový orgán ďalej zohľadnil skutočnosť, že je jednou zo základných povinností účastníka konania plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z platnej právnej úpravy upravujúcej oblasť regulácie sieťových odvetví. Zároveň prvostupňový orgán prihliadol aj na skutočnosť, že podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 251/2012 Z. z. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný a legálny výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky. Účastník konania má byť odborne spôsobilá osoba, ktorá je povinná vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou.
87. Prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty zároveň zohľadnil skutočnosť, že účastník konania nepristúpil k náprave protiprávneho stavu, keďže do času vydania rozhodnutia nedoručil úradu návrh na schválenie zmeny prevádzkového poriadku. Prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na čas trvania protiprávneho stavu, ktorý trval od xx. xxxxxxxx xxxx a v čase vydania rozhodnutia pretrvával. Taktiež prvostupňový orgán zohľadnil skutočnosť, že po celý čas trvania zisteného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. aktuálne platné a účinné pravidlá trhu neboli zapracované do prevádzkového poriadku.
88. V odôvodnení rozhodnutia ďalej prvostupňový orgán uviedol, že aj napriek tomu, že v prípade porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. ide o administratívnu povinnosť účastníka konania, úradom schválený prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy je záväzný nielen pre samotného prevádzkovateľa distribučnej sústavy, ale pre všetkých účastníkov trhu s elektrinou, čiže aj pre odberateľov, ktorí v zmluvných vzťahoch s regulovanými subjektami vystupujú ako slabšia strana. Úrad v rámci svojich kompetencií

zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. zabezpečuje dohľad nad znením prevádzkových poriadkov, ktorých aktuálnosť je nevyhnutná k dosiahnutiu ochrany odberateľov a zároveň k dosiahnutiu fungujúceho prostredia v oblasti regulácie elektroenergetiky.

89. Pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty prvostupňový orgán zohľadnil v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. aj skutočnosť, že účastník konania sa dopustil správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia č. xxxx/xxxx/x-xx z xx. xxxxxxxx xxxx o uložení pokuty vo výške xxx,- eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť xx. xxxxxxxx xxxx. Prvostupňový orgán teda vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania bol upozornený na dodržiavanie platných právnych predpisov v oblasti regulácie sieťových odvetví, a aj napriek tomu sa dopustil opakovane správneho deliktu.
90. Z uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.
91. Tvrdenie účastníka konania uvedené v odvolaní, že rozhodnutie sa obmedzuje len na konštatovanie, že sankcia je primeraná, a to vzhľadom na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia, považuje odvolací orgán za nepravdivé. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženie pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške x xxx,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvođený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu. Odvolací orgán dodáva, že uvedený právny záver prvostupňového orgánu je správny a vychádza z ustálenej judikatúry (napríklad Rozsudok Mestského súdu v Prahe zo 16. novembra 2004, č. k. 10 Ca 250/2003- 48, Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/314/2009 z 18. augusta 2010). Odvolací orgán ďalej zdôrazňuje, že čo sa týka určenia výšky pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a možných následkov porušenia povinnosti. To znamená, že prvostupňový orgán sa neobmedzil len na konštatovanie, že pokuta je primeraná, ako uvádza účastník konania, pretože rozhodnutie o uložení pokuty za porušenie právnej úpravy je potrebné vnímať v jeho celistvosti, a to jeho výrok, odôvodnenie, ako aj poučenie. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu pokuty, ktorú považuje za primeranú zistenému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z.
92. Ďalej k argumentu účastníka konania, že určenie zodpovedného zástupcu nepredstavuje prirážajúcu okolnosť odvolací orgán uvádza, že sa stotožňuje s názorom prvostupňového orgánu, ktorý v rozhodnutí prihliadol na skutočnosť, že podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 251/2012 Z. z., to znamená, že účastník konania má mať odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou a sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch. Účastník konania tým,

že disponuje povolením na dodávku a distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky. Uvedená skutočnosť sa nepovažuje za prirážajúcu okolnosť, pretože ide o zákonnú povinnosť účastníka konania, avšak správny orgán je povinný pri rozhodovaní zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na výšku uloženej pokuty. Odvolací orgán je toho názoru, že prvostupňový orgán správne poukázal na povinnosť účastníka konania mať určeného zodpovedného zástupcu, ktorý je povinný zabezpečiť odborný a legálny výkon regulovanej činnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy, a ktorý je povinný okrem iného sledovať zmeny v platnej právnej úprave a v nadväznosti na ne usmerniť výkon regulovanej činnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Odvolací orgán zároveň uvádza, že nie všetky subjekty podnikajúce v energetike majú povinnosť ustanoviť zodpovedného zástupcu. Teda prvostupňový orgán poukázal na túto skutočnosť a z nej vyplývajúce povinnosti v prípade účastníka konania na základe princípu individuálizácie trestu. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán poukázal na povinnosť účastníka konania plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právnej úpravy upravujúcej oblasť regulácie sieťových odvetví, čo nemožno považovať za prirážajúcu okolnosť, pretože ide o zákonnú povinnosť účastníka konania. Odvolací orgán avšak uvádza, že sa stotožňuje s tým, že prvostupňový orgán poukázal na povinnosť účastníka konania plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právnej úpravy, pretože už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť.

93. Odvolací orgán má za to, že tvrdenie účastníka konania, že v rozhodnutí absentuje akýkoľvek objektívny proces identifikácie spôsobených následkov, sa nezakladá na pravde. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. zo strany účastníka konania negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. Jednou z najdôležitejších úloh úradu v rámci regulácie sieťových odvetví je ochrana odberateľov, ktorí vystupujú v zmluvných vzťahoch s regulovanými subjektami ako slabšia strana. Preto je výkon dohľadu nad znením prevádzkových poriadkov esenciálnou činnosťou úradu nevyhnutnou k dosiahnutiu ochrany konečných odberateľov. Prevádzkové poriadky, ktoré sú záväzné pre všetkých účastníkov trhu s elektrinou a účastníkov trhu s plynom, musia byť v súlade s platnou právnou úpravou, a to v celom ich rozsahu. Prvostupňový orgán ďalej v rozhodnutí uviedol, že závažnosť konania účastníka konania zvyšuje skutočnosť, že nekonaním účastníka konania nastala situácia, kedy aktuálne platné a účinné pravidlá trhu neboli zapracované do prevádzkového poriadku, pričom prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy je záväzný pre prevádzkovateľa distribučnej sústavy a zároveň aj pre všetkých účastníkov trhu s elektrinou. Teda odberatelia elektriny nemali možnosť záväzne sa riadiť a postupovať v súlade s aktuálnymi pravidlami trhu, pretože tieto neboli zapracované do prevádzkového poriadku účastníka konania. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán v rozhodnutí dostatočným a jednoznačným spôsobom zhodnotil možné následky protiprávneho stavu, pričom odvolací orgán sa s uvedeným v plnej miere stotožňuje.
94. Odvolací orgán k argumentu účastníka konania, že samotná vyhláška č. 24/2013 Z. z. je tiež záväzná pre účastníkov trhu s elektrinou a prevádzkový poriadok nemá vyššiu právnu silu ako všeobecne záväzné právne predpisy uvádza, že vyvodenie sankčnej zodpovednosti vyplývajúcej zo zákona č. 250/2012 Z. z. vo vzťahu k účastníkovi konania nie je založené na vzťahu akcesority medzi účastníkom konania a iným účastníkom trhu s elektrinou, t. j. deliktuálna zodpovednosť účastníka konania nie je závislá (môže existovať samostatne)

na deliktuálnej zodpovednosti účastníka trhu s elektrinou. K uvedenému zároveň odvolací orgán opakovane uvádza, že v zmysle § 15 ods. 2 písm. e) zákona č. 251/2012 Z. z. účastníkom trhu je aj odberateľ elektriny, pričom odberatelia elektriny nemali možnosť záväzne sa riadiť a postupovať v súlade s aktuálnymi pravidlami trhu, pretože tieto neboli zapracované do prevádzkového poriadku účastníka konania. Odberateľ elektriny je laik, ktorý nie je povinný sledovať zmeny platnej právnej úpravy sieťových odvetví a rovnako tak nemusí rozumieť odbornej terminológii v elektroenergetike. Prevádzkové poriadky sú záväzným dokumentom pre účastníkov trhu s elektrinou, podporujúcim transparentnosť a účinnosť trhu s elektrinou, v ktorých prevádzkovatelia sústav zapracovali pravidlá trhu s elektrinou na vlastné prevádzkové podmienky. Odvolací orgán zároveň dodáva, že negatívny následok na odberateľov, resp. vznik škody, nie je predpokladom porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona č. 250/2012 Z. z.

95. Ďalej k argumentu účastníka konania, že konanie prvostupňového orgánu je v rozpore so zásadou materiálnej rovnosti a že rozhodnutie sa odkláňa od bežnej rozhodovacej praxe úradu, odvolací orgán uvádza, že úrad vedie správne konania vo veci uloženia pokuty za totožné porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. aj s inými regulovanými subjektami, navyiac na webovom sídle úradu sú zverejnené právoplatné rozhodnutia za totožné porušenie povinnosti a výška uloženej pokuty za ten istý skutok je rovnaká resp. obdobná s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Účastník konania sa riadnym preštudovaním rozhodovacej praxe úradu môže presvedčiť, že úrad sa riadi zásadami deklarovanými v správnom poriadku. S poukazom na vyššie uvedené a na znenie § 3 ods. 5 správneho poriadku úrad postupuje v konaní v súlade so zásadou legitímnych očakávaní, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktnie v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správneho deliktu a taktiež v ustanovení § 36 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z. z. je uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správny delikt uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia. Odvolací orgán zároveň dodáva, že skutočnosť, že úrad v minulosti neudelil pokutu za rovnaké porušenie povinnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z., nezbavuje účastníka konania zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil.
96. Účastník konania v odvolaní taktiež uviedol zhrnutie, že rozhodnutie nespĺňa základné zákonné náležitosti vyžadujúce sa pre jeho preskúmateľnosť, a to najmä čo do časti zistenia a posúdenia závažnosti porušenia predpisov, jeho následkov. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že sa s tvrdením účastníka konania nestotožňuje. Výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. (spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, ako aj predchádzajúce uloženie resp. neuloženie pokuty za správny delikt), boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná

pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.

97. Odvolací orgán sa nestotožňuje s tvrdením účastníka konania, že rozhodnutie je nepreskúmateľné. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
98. Odvolací orgán k argumentu účastníka konania, že správny orgán môže aplikovať ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. alebo § 40 zákona č. 300/2005 Z. z. uvádza, že ide o uplatnenie inštitútu *analógie iuris*. Analogické aplikovanie § 40 zákona č. 300/2005 Z. z. (upustenie od potrestania) v predmetnom prípade je absolútne vylúčené, pretože o analogické použitie zákona ide vtedy, ak zákon nejakú problematiku neupravuje a príslušný orgán môže odkázať na podobné (analogické) použitie inej normy na daný prípad. Avšak v predmetnom prípade sa nejedná o situáciu, ktorá by zákonodarcom nebola upravená. Ustanovenie § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne vymedzuje povinnosť regulovaného subjektu, ustanovenie § 36 ods. 1 písm. ae) zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne deklaruje správny delikt za porušenie uvedenej povinnosti a navyše aj ustanovenie § 36 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z. z. je obligatórnym ustanovením, v zmysle ktorého je úrad povinný uložiť pokutu regulovanému subjektu v prípade, že sa dopustí spáchania správneho deliktu.
99. Vo vzťahu k ustanoveniu § 39 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. (mimoriadne zníženie trestu) rovnako platí vyššie uvedené a odvolací orgán uvádza, že v predmetnom prípade zákonodarcu v ustanovení § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne vymedzuje dolnú a hornú hranicu zákonom ustanovenej pokuty. V rámci dolnej a hornej hranice zákonom ustanovenej sadzby sa môže správny orgán pohybovať s prihliadnutím na ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán zdôrazňuje, že ide o možnosť uplatnenia správnej úvahy, pod ktorou je nutné rozumieť ponechanie možnosti správneho orgánu v rámci určitého tolerančného pásma formulovať svoje závery autonómne. Avšak odhliadnuc od uvedeného, ak by aj správny orgán mohol uplatniť ustanovenie § 39 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z., ide o fakultatívnu možnosť mimoriadne znížiť trest, pričom s prihliadnutím na okolnosti prípadu a pomery účastníka konania odvolací orgán nemá za to, že možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom, pretože legislatívny proces novelizácie vyhlášky č. 24/2013 Z. z. bol vopred riadne oznámený prostredníctvom webového sídla úradu a aj portálu www.slov-lex.sk, kde prebiehalo medzirezortné pripomienkové konanie k samotnej novele vyhlášky za účasti verejnosti, ktorá dávala k návrhom zmien pripomienky. Niet pochyb o tom, že účastník konania mal objektívnu možnosť mať k dispozícii všetky relevantné informácie k zmenám vo vyhláške č. 24/2013 Z. z., pričom o existencii prebiehajúceho legislatívneho konania informoval aj úrad na svojom webovom sídle. Zároveň bola vyhláška č. 181/2020 Z. z. riadne publikovaná a vyhlásená na portáli www.slov-lex.sk už 2 mesiace pred jej účinnosťou, konkrétne 01. júla 2020, a je nepochybné, že účastník konania sa mohol v dostatočnom časovom predstihu oboznámiť so zmenami v príslušnej legislatíve. Odvolací orgán zastáva názor,

že neexistujú žiadne okolnosti prípadu a pomery účastníka konania, ktoré by odôvodnili mimoriadne zníženie sankcie, t. j. pokuty.

100. Účastník konania v petite odvolania *žiada odvolací orgán, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a správne konanie o uložení pokuty zastavil, a to v celom rozsahu.*
101. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške x xxx,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu je dostačujúca na nápravu účastníka konania tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Zároveň odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená pokuta predstavuje x,xx percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.
102. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, kladeným na presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
103. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške x xxx,- eur, prihliadol na spáchaný správny delikt a ním vyvolaný následok, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.
104. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti zákona č. 250/2012 Z. z.
105. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške x xxx,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
106. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav

následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

107. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
108. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške x xxx,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
109. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxxx.
110. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Andrej Juris
predseda